

Cudzopasník

Cudzopasník

Keď uzrieme svetlo sveta,

Sme len schránkou prázdnu

S čistým štítom a bezmocnou schopnosťou pochopiť bytie.

Úbohá snaha nebyť človečinou bezohľadnou

Je nezmyselná.

Rátame sekundy, minúty, hodiny,

Žobrákom najavo dávame, že zaraďovať by sa mali do spodiny.

Dokonalosť stala sa atraktívnou

A závišť už viac nie je ľudskou chybou.

Stali sme sa hluchonemými voči hlasu svedomia,

Čo nedovoleným rozletom fantázie sa pýšia...

Je to len kulisa, ktorá sa dá zbúrať,

Pretože súlad s ľudskosťou vylučuje byť bytosť ako ostatní inšia.

Bežný život poznačený je šablónovitosťou:

Štúdiom nadobudnúť vedomosti;

Osamostatniť sa;

So spriaznenou dušou pred Bohom spojiť sa;

A deti viesť k netolerantnosti.

Na oblohe nesmieme vidieť vatové ružové oblaky,

Len akési čudné biele fláky.

Bez akejkoľvek predstavivosti

Sme príliš krátkozrakí.

Dotýkame sa seba navzájom len rukami,

Zamilujeme sa do vzhľadu, nie do duše.

Hľadáme bezchybnosť a zabúdame,

Že trne majú ruže.

Všetko musí dávať zmysel,

No občas ho viac dáva nezmysel

A aj keď toto nie je len môj výmysel,

Mnohí ľudia si to myslia.

Bohužiaľ sa nad tým ani nezamyslia.

Nie je hriechom byť iný, ale šťastný.

Nie je hriechom vyhýbať sa stereotypom.

Ale rátaj s tým, že ktorýkoľvek neprajník,

Nazývať ťa bude bez okolkov „cudzopasníkom“.